

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจตามแบบ
ต่อการเปลี่ยนเจตคติ ความเชื่อ เจตนา และพฤติกรรมของผู้สูบบุหรี่ในการเซ็นชื่อเข้า
หน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถอธิบายผลการวิจัยตามสมมติฐานการวิจัย
ที่เสนอไว้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้สูบบุหรี่ที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อ
การโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษา
ผู้ติดยาสูบ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวน
ที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ สูงกว่าแบบการชักชวน
ที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ และสูงกว่า
แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูบบุหรี่ต่อไป และกลุ่มควบคุม
ที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ผู้สูบบุหรี่ที่เซ็นชื่อเข้า
หน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ มีการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ
หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจตามแบบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
แต่เมื่อพิจารณาขมิบเลขคณิตของคะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษา
ผู้ติดยาสูบ พบว่า ผู้สูบบุหรี่ที่ได้รับฟังสารโน้มน้าวใจแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อ
เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ สูงกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษา
ผู้ติดยาสูบ และสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน และแบบการชักชวนที่เน้นผลเสีย
ของการสูบบุหรี่ต่อไป อธิบายได้ว่า ผู้สูบบุหรี่ที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ และได้รับฟัง
สารโน้มน้าวใจแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ มีจุดยืนของ
ตนเองใกล้เคียงกับจุดยืนของสารโน้มน้าวใจแบบการชักชวน ที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้า
หน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ มีผลให้ผู้สูบบุหรี่ประเมินสารนั้นในทางบวก สูงกว่าผู้สูบบุหรี่ที่ได้รับฟัง
สารโน้มน้าวใจแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ

และแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูญบุหรีต่อไป ซึ่งตรงกับทฤษฎีการตัดสินทางสังคม (Social Judgement Theory) ในหัวข้อการสมานลักษณะ (assimilation) ของเชอริฟและคณะ (Sherif, Taub, & Hovland, 1958)

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้สูญบุหรีที่เซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยหรี ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยหรี หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยหรี ต่ำกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยหรี และต่ำกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูญบุหรีต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

ผลการวิจัยครั้งนี้ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ อธิบายได้ว่า ผู้สูญบุหรีที่เซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยหรี หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูญบุหรีต่อไป มีการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยหรี สูงขึ้นจากเดิม ส่วนผู้สูญบุหรีที่ได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยหรี และแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยหรี มีการเปลี่ยนเจตคติทางตรงตรงกันข้ามกับก่อนได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ พิจารณาได้จาก คะแนนการเปลี่ยนเจตคติทางตรงมีค่าติดลบ หมายความว่า ผู้สูญบุหรีประเมินเจตคติทางตรงต่อการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยหรี ในทางลบ

สมมติฐานข้อที่ 3 ผู้สูญบุหรีที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยหรี ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยหรี หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยหรี สูงกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยหรี และสูงกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูญบุหรีต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

ผลการวิจัยครั้งนี้ ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งการอภิปรายผลคล้ายกับการอภิปรายผลการวิจัยในสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 4 ผู้สูญบุหรีที่เงินชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเงินชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเงินชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี ต่ำกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเงินชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี และต่ำกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูญบุหรีต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

ผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งการอภิปรายผลคล้ายกับการอภิปรายผลการวิจัยในสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 5 ผู้สูญบุหรีที่เงินชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเงินชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเงินชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี สูงกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเงินชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี และสูงกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูญบุหรีต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

ผลการวิจัยครั้งนี้ ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องจาก ผู้สูญบุหรีที่เงินชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี มีจุดยืน หรือ มีความหนักแน่นของความเชื่อว่า การเงินชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี จะนำไปสู่ผลการกระทำทางลบได้ และการเงินชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี จะนำไปสู่ผลการกระทำทางบวกได้ หลังจากได้รับฟังสารโน้มน้าวใจแล้ว จึงไม่พบการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเงินชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดบุหรี ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อที่ 6 ผู้ตอบนุหรีที่เซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุ้ติคบุหรี ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุ้ติคบุหรี หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุ้ติคบุหรี สูงกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษามุ้ติคบุหรี และสูงกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการตอบนุหรีต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

ผลการวิจัยครั้งนี้ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ สำหรับความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุ้ติคบุหรี ทำให้สิ้นเปลืองเงิน เสียสุขภาพจิต และสมาชิกในครอบครัวเสียใจที่ไม่เลิกตอบนุหรี จากการเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุ้ติคบุหรี ของผู้ตอบนุหรีที่เซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุ้ติคบุหรี ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หลังจากได้รับฟังการโน้มน้าวใจแล้ว พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถอธิบายได้ว่า ผู้ตอบนุหรีมีการเปลี่ยนความเชื่อตามสาร สูงขึ้น คือ เชื่อว่าการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุ้ติคบุหรี นำไปสู่ผลการกระทำทางลบได้

สมมติฐานข้อที่ 7 ผู้ตอบนุหรีที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษามุ้ติคบุหรี ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษามุ้ติคบุหรี หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุ้ติคบุหรี สูงกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษามุ้ติคบุหรี และสูงกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการตอบนุหรีต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

ผลการวิจัยครั้งนี้ ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งการอภิปรายผลคล้ายกับการอภิปรายผลการวิจัยในสมมติฐานข้อที่ 5

สมมติฐานข้อที่ 8 ผู้ตอบนบุรีที่เซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติคนบุรี ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติคนบุรี หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติคนบุรี สูงกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติคนบุรี และสูงกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการตอบนบุรีต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาขนาดของการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติคนบุรี ของผู้ตอบนบุรีที่ได้รับฟังการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติคนบุรี และแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติคนบุรี พบว่า มีขนาดของการเปลี่ยนความเชื่อสูงกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการตอบนบุรีต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน ซึ่งอธิบายได้ว่า ผู้ตอบนบุรีที่ได้รับฟังการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติคนบุรี และแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติคนบุรี มีความเชื่อเกี่ยวกับบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติคนบุรี ลดลงจาก ก่อนได้รับฟังการโน้มน้าวใจ จึงทำให้คะแนนการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติคนบุรี มีค่าติดลบ หมายความว่า ผู้ตอบนบุรีประเมินความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติคนบุรี ในทางลบ

สมมติฐานข้อที่ 9 ผู้ตอบนบุรีที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติคนบุรี ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนเจตนาในการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติคนบุรี หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติคนบุรี สูงกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติคนบุรี และสูงกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการตอบนบุรีต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

ผลการวิจัยครั้งนี้ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีการกระทำ ด้วยเหตุผล กล่าวคือ เจตคติเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อเจตนา จากสมมติฐาน ข้อที่ 1 และ 3 เมื่อมีการเปลี่ยนเจตคติต่อการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาศักดิ์บุหรีสูงขึ้น ส่งผลให้เจตนา มีการเปลี่ยนไปในทิศทางเดียวกันด้วย

สมมติฐานข้อที่ 10 ผู้สูบบุหรี่ที่เซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาศักดิ์บุหรี ก่อนได้รับฟังการสื่อสาร เพื่อการโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนเจตนาในการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาศักดิ์บุหรี หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวน ที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาศักดิ์บุหรี ต่ำกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาศักดิ์บุหรี และต่ำกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูบบุหรี่ต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

ผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งการอธิบายผลคล้ายกับการอธิบาย ผลการวิจัยในสมมติฐานข้อที่ 9

สมมติฐานข้อที่ 11 จำนวนผู้สูบบุหรี่ที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาศักดิ์บุหรี หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อ ไม่เข้าหน่วยรักษาศักดิ์บุหรี สูงกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของ การเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาศักดิ์บุหรี แบบการชักชวนที่เน้นผลเสีย ของการสูบบุหรี่ต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

สมมติฐานข้อที่ 12 จำนวนผู้สูบบุหรี่ที่เซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาศักดิ์บุหรี หลังจากได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อ ไม่เข้าหน่วยรักษาศักดิ์บุหรี ต่ำกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของ การเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาศักดิ์บุหรี แบบการชักชวนที่เน้นผลเสีย ของการสูบบุหรี่ต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 11 แต่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 12 ซึ่งผลการวิจัยของสมมติฐานข้อที่ 12 เหมือนกับที่แมคคาร์เค็ด (Fishbein, Ajzen, & McArdle, 1980) ได้ทำการวิจัยไว้ จะเห็นว่าสารโน้มน้าวใจแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาศึกษาศึกษา และแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาศึกษาศึกษา ผู้ศึกษาโน้มน้าวใจให้ผู้ตอบรับเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาศึกษาศึกษาเพิ่มขึ้น เนื่องจากสารโน้มน้าวใจแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาศึกษาศึกษา เป็นการกระตุ้นให้ผู้ตอบรับเกิดความกลัวผลกระทบจากการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาศึกษาศึกษา นอกจากนี้ สารโน้มน้าวใจแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาศึกษาศึกษา และแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาศึกษาศึกษา มีลักษณะเด่น ทำให้ผู้ตอบรับยอมเชื่อตามสาร และรับรู้ผลกระทบต่อความเชื่อที่ไม่ได้ระบุในสารเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผู้ตอบรับมีพฤติกรรมที่จะทำตามคำแนะนำของสารมากขึ้น ส่วนสารโน้มน้าวใจแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการตอบรับต่อไปนั้น โน้มน้าวใจให้ผู้ตอบรับที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาศึกษาศึกษาก่อนได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ เปลี่ยนพฤติกรรมไปเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาศึกษาศึกษา หลังจากได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ อาจเนื่องจากสารโน้มน้าวใจแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการตอบรับต่อไป มีจุดยืนต่างจากจุดยืนของผู้ตอบรับมาก จึงมีผลทำให้ผู้ตอบรับมีการเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งเรียกว่า ผลบูมเมอแรง (boomerang effect) ซึ่งตรงกับทฤษฎีการตัดสินทางสังคม (Social Judgement Theory) ในหัวข้อการเปรียบเทียบ (contrast) ของเชอริฟและคณะ (Sherif, Taub, & Hovland, 1958)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ทั้ง 6 เงื่อนไข พบว่า สนับสนุนทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล เมื่อพิจารณาคำนำหนักถดถอยพหุคูณของตัวแปรเจตคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง พบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีอิทธิพลต่อเจตคติ มากกว่าเจตคติ ทั้ง 6 เงื่อนไข แต่เมื่อพิจารณาเงื่อนไขหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ พบว่า คำนำหนักถดถอยพหุคูณของเจตคติ สูงขึ้นจากก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ อาจอธิบายได้ว่า สารโน้มน้าวใจที่ผู้ตอบรับได้รับฟัง โน้มน้าวใจให้ผู้ตอบรับ มีการเปลี่ยนเจตคติสูงขึ้น ส่วนน้ำหนักถดถอยพหุคูณของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ ลดลงจากก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ อธิบายได้ว่า ผู้เสนอสารโน้มน้าวใจ เป็นผู้เชี่ยวชาญ และมีความน่าเชื่อถือในการรักษาศึกษาศึกษา ทำให้ผู้ตอบรับเห็นความสำคัญ และคล้อยตามผู้เสนอสารได้

ผลการเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเงินเชื่อเข้า และเงินเชื่อไม่เข้าหน่วยรักษา ผู้ติคนุหรี ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ พบว่า ผู้ติคนุหรีที่เงินเชื่อเข้าหน่วยรักษา ผู้ติคนุหรี มีความเชื่อปฐมภูมิต่อการเงินเชื่อเข้า และเงินเชื่อไม่เข้าหน่วยรักษา ผู้ติคนุหรี ไม่แตกต่างกัน อธิบายได้ว่า ผู้ติคนุหรีที่เงินเชื่อเข้าหน่วยรักษา ผู้ติคนุหรี มีความเชื่อว่า การเงินเชื่อไม่เข้าหน่วยรักษา ผู้ติคนุหรี จะนำไปสู่ผลการกระทำทางลบได้ และ การเงินเชื่อเข้าหน่วยรักษา ผู้ติคนุหรี จะนำไปสู่ผลการกระทำทางบวกได้ เช่นกัน ส่วนผู้ติคนุหรีที่เงินเชื่อไม่เข้าหน่วยรักษา ผู้ติคนุหรี มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเงินเชื่อไม่เข้าหน่วยรักษา ผู้ติคนุหรี ไม่แตกต่างกัน แต่มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเงินเชื่อเข้าหน่วยรักษา ผู้ติคนุหรี แตกต่างกัน อธิบายได้ว่า ผู้ติคนุหรีที่เงินเชื่อไม่เข้าหน่วยรักษา ผู้ติคนุหรี มีความเชื่อว่าการเงินเชื่อเข้าหน่วยรักษา ผู้ติคนุหรี จะนำไปสู่ผลการกระทำทางบวกได้หรือไม่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย